

Zo série článkov: Telesný a duchovný človek.

Neposlušnosťou (vzburou) človeka prišla na svet smrť. Táto smrť, keď sa na Adamov príbeh v rajskej záhrade pozrieme detailne, koniec-koncov je smrťou duchovnou. Zomrel duch človeka a smrť sa z ducha rozšírila (rozširuje) na celú bytosť človeka a človek nakoniec zomrie aj fyzicky (zomierajúc zomrie).

Ako sme už písali prv, jedna z definícií čo je to smrť je tá, že smrť je strata spoločenstva – ľudský duch stratil spoločenstvo s Bohom, stratil tým spoločenstvo so zdrojom Božieho večného života.

Táto smrť, ktorá je duchovnou smrťou, prišla skrze hriech (neposlúchnutie). *„Preto ako skrze jedného človeka vošiel hriech do sveta a skrze hriech smrť, a tak prešla smrť na všetkých ľudí, pretože všetci zhrešili“*

(Rímskym 5:12). Od doby do pádu sa nič nezmenilo. Smrť stále prichádza skrze hriech, lebo všetci zhrešili. Skrze jedného človeka vošiel hriech do sveta. Adam zhrešil a do sveta vošiel hriech a skrze hriech smrť. Nemenným dôsledkom hriechu je smrť: a tak prešla smrť na všetkých ľudí. Prečo? Pretože všetci zhrešili! Nielenže sa smrť rozšírila na všetkých ľudí, ale podľa doslovného znenia výroku tohto verša „prešla všetkými ľuďmi“. Ľudský duch, duša a telo presiakli smrťou a smrť je prítomná v každej zo zložiek bytosti človeka. Keď si toto dobre uvedomíme, tak je nám jasné, že cesta spasenia nespočíva v tom, aby sa človek polepšil, pretože „smrť“ sa polepšiť nedá. Jedinou alternatívou pre človeka je získať život a to život Boží, život večný. Najprv musí byť odsúdený hriech a zbavený moci a vlády, a potom môže nastať

oslobodenie od smrti, ktorá prichádza skrze hriech. To je cesta spasenia, Božia cesta spasenia, a jediná cesta spásy – a to je spasenie skrze Ježiša Krista.

Terminologické poznámky:

Ujasníme si nasledovné pojmy: *hrešiť*, *zhrešiť*, *hriešny človek*.

Hrešiť – trvale hrešiť ako dôsledok toho, že človek je pod vládou a mocou hriechu. Toto je postavenie a stav nespaseného, neznovuzrodeného, človeka. Človek sa narodil už ako hriešnik – toto je jeho charakteristická vlastnosť. Je hriešnik, lebo pochádza z Adama a má jeho hriešnu podstatu (hriešnu prirodzenosť). Okrem tohto Adamovho pripočítaného hriechu koná aj vlastné hriešne skutky, pácha vlastné hriechy. Hreší trvale, trvale a opakovane pácha hriechy. Hreší, lebo je hriešnik! A platí aj opačne: Je hriešnik, lebo trvale hreší. Nespasenému človeku vládne hriech a preto nemôže nehrešiť! Spasený, znovuzrodený, človek nehreší, aj keď sa stane, že sa dopustí hriechu, tento skutok nekoná trvale. Znovuzrodený môže zhrešiť (pozri v ďalšom), ale nie trvalo hrešiť! „Nikto, kto zostáva v ňom (v Ježišovi Kristovi), nehreší, a nikto, kto hreší, ho nevidel ani ho nepoznal.“ (1. Ján 3:6).

Zhrešiť – jednorázový hriešny akt, jednorázový hriešny skutok. Znovuzrodený môže zhrešiť, ale nehreší (Vieme, že nikto, kto sa narodil z Boha, nehreší.-1. Jánov 4:18).

Hriešny človek – človek, ktorý sa neobrátil k Bohu, nerobil pokánie a neverí v Boha, preto ani nemá odpustené hriechy a nie je Bohom ospravedlnený.

Koniec terminologickým poznámkam.

Vytvorené dňa: 20. mája 2013.

Upravené dňa: 25. júna 2013.

Späť na obsah série článkov [Telesný a duchovný človek](#) .